

Είναι οι σημερινοί χριστιανοί συντηρητικοί και οπισθοδρομικοί; (Δρ. Γεώργιος Ν. Κόιος, Ιατρός-Ενδοκρινολόγος)

/ [Πεμπτούσια](#)

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=170727>)

Κατηγορούν τους πιστούς χριστιανούς για συντηρητισμό, οπισθοδρομικότητα, τροχοπέδη στην πρόοδο, φονταμενταλισμό, και γενικά σαν σύνολο ανθρώπων που εμποδίζουν την ανάπτυξη του τόπου και είναι εμπόδιο στην «πνευματική αναγέννηση».

Έχουν εν μέρει δίκαιο γιατί έχουν άγνοια της Χριστιανικής Γραμματείας. Εάν είχαν μελετήσει βιβλία των Αγίων Πατέρων θα έβλεπαν το μεγαλείο της γνώσης των ή ακριβέστερα της Θεογνωσίας. Στα γραπτά τους θα ανακάλυπταν τα χαρακτηριστικά κάθε αρετής καθώς και την αξία της απλής και ταπεινής ζωής. Όσοι από αυτούς είναι καλοπροαίρετοι και δεν έχουν εμπάθεια και προκατάληψη, είναι ενδεχόμενο να βιώσουν την αποκάλυψη του Θεού και να πάψουν να προσπαθούν να αποδείξουν την ανυπαρξία Του. Μετά από αυτήν την αποκάλυψη ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται τι χάνει όταν πορεύεται μακριά Του ή Τον μάχεται. Καλόν είναι να διαβάσει κανείς με προσοχή την ζωή του Αποστόλου Παύλου, μεγάλου διώκτη των χριστιανών πριν να γνωρίσει το Φως, αλλά στην συνέχεια μετά την αποκάλυψη έγινε ο Μέγας Απόστολος των Εθνών. Ας μελετήσουν σοβαρά την ζωή μεγάλων επιστημόνων, λογοτεχνών, μουσουργών, ποιητών και γενικά ανθρώπων του πνεύματος, οι οποίοι θεωρούνται ευεργέτες της ανθρωπότητας και στυλοβάτες του πολιτισμού και της πρόοδου και θα δουν ότι έχουν να κάνουν με πιστούς χριστιανούς.

Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να αναζητήσουν ανάμεσα στους έντιμους πολίτες, τους νοικοκύρηδες, τους εργατικούς, τους φιλότιμους, τους ανθρώπους της προσφοράς, αυτούς που δημιουργούν πραγματικά και βοηθούν την πρόοδο ενός λαού από κάθε άποψη και θα διαπιστώσουν το μέγεθος των πιστών ανθρώπων, αυτών που ό,τι κάνουν το κάνουν όχι από εξαναγκασμό αλλά από αγάπη. Δεν φωνάζουν, δεν επιδεικνύονται γιατί είναι αρχή τους « μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου». Τους αρκεί που το γνωρίζει Αυτός που πιστεύουν.

Οι τιμητές μια απλή καλή ενέργεια να κάνουν πρέπει να την μάθει όλος ο κόσμος. Γίνεται μέγας θόρυβος με φωτογραφίες, ΜΜΕ, συνεντεύξεις, αναγνώριση, παράσημα, αυτοθαυμασμό, για κάτι αυτονόητο και καμαρώνουν για κάτι που το έκαναν το πιθανότερο με τις πλάτες άλλων.

Καμαρώνουν για την προστασία και την προβολή και συμπαράσταση στους ομοφυλόφιλους, τους αναρχικούς, τους φυλακισμένους του κοινού ποινικού δικαίου, τους ετερόδοξους, τους πρόσφυγες και καθυβρίζουν τους πιστούς χριστιανούς. Τους προσδίδουν πληθώρα χαρακτηριστικών. Τους αποκαλούν ομοφοβικούς, ρατσιστές που ασκούν bullying, συντηρητικούς, οπισθοδρομικούς, αναχρονιστικούς και άλλους πολύ «κόσμους» χαρακτηρισμούς. Αν προσέξει κάποιος και πλησιάσει το όλο πρόβλημα νηφάλια διαπιστώνει ότι το κατεξοχήν

bullying εξασκούν όλοι αυτοί οι τιμητές με μεγάλη εμπάθεια, να μην χαρακτηριστεί μίσος, εναντίον των πιστών ανθρώπων, ακόμη και μικρών παιδιών πιστών οικογενειών. Κατηγορούν τους χριστιανούς για συμπεριφορά που εκδηλώνεται από μέρους τους.

Ο χριστιανός δέχεται την μοναδικότητα του προσώπου. Η συμπεριφορά κάθε ατόμου είναι προσωπικό του θέμα. Αλλά συμπεριφορές που προσβάλλουν την ανθρώπινη υπόσταση και προσπαθούν να την επιβάλλουν με κάθε μέσον στην κοινωνική ζωή και με καταπίεση και εξαναγκασμό όλοι αυτοί οι υβριστές, προφανώς δεν θα την αποδεχθούν. Είναι κάποιος ομοφυλόφιλος. Δικό του πρόβλημα και ας το χειρισθεί μέσα στον κόσμο του. Όχι όμως και να το επιβάλλει ως τρόπο ζωής και με εκπαίδευση ύποπτη και κατευθυνόμενη από την έδρα του σχολείου. Είτε αρέσει είτε πρόκειται για μία παρά φύση συμπεριφορά και κατάσταση. Δεν υπάρχει πουθενά στη φυσιολογία της ιατρικής επιστήμης ότι η ομοφυλοφιλία είναι φυσιολογική. Υπάρχει άρσεν και θήλυ με συγκεκριμένη κατασκευή, λειτουργία και αποστολή. Κάθε εκτροπή από την φυσιολογική λειτουργία είναι παρά φύση λειτουργία. Δεν διδάσκεται η εκτροπή στα παιδιά του δημοτικού και στην αρχή της εφηβικής ζωής. Το φύλο του παιδιού προσδιορίζεται με την σύλληψή του και δεν αναζητείται μετά την γέννηση και μάλιστα κατευθυνόμενο στην διαστροφή με το πρόσχημα της αποδοχής της ετερότητας και την «ομοφοβική» αντίδραση από τους φυσιολογικούς ανθρώπους. Η γεννητική κατασκευή και οι ορμονικές εκκρίσεις, όλο το παρουσιαστικό είναι γνωστό σε όλους. Δεν είναι δυνατόν ένα άτομο την «ετερότητά» του να την επιβάλλει ως «φυσιολογική» και να επιζητά την επιβολή της. Πώς αποδέχονται την «ετερότητα» όλων των προαναφερθέντων ομάδων και επιτίθενται στην πλειονότητα των πολιτών που πιστεύουν στο Χριστό και θέλουν να ζουν με τις αρχές και αξίες της πίστης τους, που δεν ενοχλούν το άτομο, αλλά και δεν συμβιβάζονται με παραβατικές συμπεριφορές; Σε βρεφονηπιακό σταθμό υπάρχει σύνθημα γραμμένο σε περίοπτη θέση το «διαφέρεις γι' αυτό ενδιαφέρεις». Αναρωτήθηκαν ποτέ πόσο αποδεκτό είναι αυτό από την συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών; Γιατί, επιτέλους, ένα θέμα που δημιουργεί ενστάσεις ή ακόμη και εντάσεις, δεν το θέτουν σε δημοψήφισμα;

- Επιθυμεί ο Ελληνικός λαός την Ορθόδοξη Χριστιανική Θρησκεία;
- Επιθυμεί ο Ελληνικός λαός την εισαγωγή στα σχολεία μαθημάτων που οδηγούν σε μη φυσιολογικές σεξουαλικές συμπεριφορές;

Αφού πιστεύουν ότι ο κόσμος «λαχταρά» να ακούσει τις απόψεις τους, γιατί δεν ζητάνε την νομιμοποίησή τους με δημοψήφισμα; Είναι πολύ σοβαρό το πρόβλημα. Προσπαθούν με τον γνωστό τρόπο της αποδοκιμασία, γελοιοποίησης, ύβρεων ή και

απειλών να επιβάλλουν τις «προδευτικές» και «δημοκρατικές» απόψεις τους. Αποτελούν κατ' εξοχήν μειονότητα πολιτών που εκμεταλλεύονται την ανεκτικότητα της συντριπτικής πλειονότητας. Ιδού η αδέκαστη απόδειξη. Σε κάποιες εκλογές, δημοτικές ή εθνικές βάλτε τα ερωτήματα και θα υπάρξει μια δημοκρατική και ελεύθερη απάντηση.

Κρίνεται απαραίτητο να τονισθεί ότι το Χριστεπώνυμο πλήρωμα οφείλει μεγάλη χάρη στους τιμητές-υβριστές του. Η Εκκλησία εν διωγμώ αναδεικνύει τους Αγίους της. Σήμερα ευρίσκεται σε διωγμό όχι με θηρία και σταυρώσεις, όχι με βασανιστήρια σωματικά και αποκεφαλισμούς, αλλά με όπλα την διαπόμπευση, την λοιδορία, το bullying μέσω της θρασύδειλης ανώνυμης ηλεκτρονικής επίθεσης και βέβαια της τοποθέτησης επισήμων προσώπων κατά των πιστών της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Ωστόσο, το πλήρωμα της εκκλησίας θα εύχεται και θα προσεύχεται για τους αρνητές του, να αισθανθούν κάποια στιγμή της ζωής τους μια μικρή έστω εμπειρία τι σημαίνει η εν Χριστώ αγάπη καθώς και το νόημα και την πληρότητα ζωής που προσφέρει.

Παρατήρηση: το παρόν κείμενο αποτελεί τμήμα του άρθρου «Είναι η πίστη στον Χριστό επικίνδυνη για τους Έλληνες;» (το οποίο η ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ δημοσιεύει σε συνέχειες), του ιατρού Γεωργίου Κόιου